

An. III. Nr. 8.

August, 1936.

STÂNĂ

Revistă Profesională și de Cultură

**Organ al Oierilor din
întreaga țară**

*

DIRECTOR:
NICOLAE MUNTEAN

*

Redacția și Administrația: Poiana-Sibiului, Jud. Sibiu

„STÂNĂ”

ORGAN AL OIERILOR DIN INTREAGA ȚARĂ

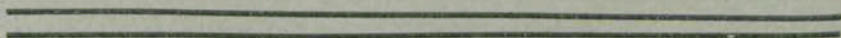
APARE IN FIECARE LUNĂ

ABONAMENTE:	
Pe un an	Lei 100
Pe 6 luni	” 60
Exemplarul	” 10

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
POIANA-SIBIULUI
JUDEȚUL SIBIU

CUPRINSUL:

Insemnări pe răboj	<i>Nic. Muntean</i>
Vitaminele în laptele dela munte și problema economiei dela munte .	<i>Dr. I. Dăncilă</i>
Fondul valorificării și spiritul de soli- daritate profesională	<i>Ion L. Apostoloiu</i>
Secetă	<i>Nicolae Vonica</i>
Pagina economică	<i>I. Dăncilă</i>
Pagina U. O.	* * *
Informațiuni	* * *
Ce mai e nou în lume	<i>Nicolae Vonica</i>

Însemnări pe răboj

Nic. Muntean

Dorința tuturor oierilor este ca oieritul să propășească și să asigure celor, cari se ocupă cu această profesiune maximum de beneficii.

Dorința am vrea-o cât mai curând realitate!

Situația în care suntem ținuți a face oierit nu ne îngăduie însă acest lucru. Cu orice preț și sacrificiu chiar ea trebuiește necondiționat schimbată. Este nu numai în interesul oierilor și oieritului, ci în chiar interesul țării și al economiei naționale.*)

Sustin, că dacă mai avem azi oieri, acest fapt se datorează nu ajutorului Statului, sau anumitor măsuri protectoare luate în interesul lor, ci puterii de viață, de rezistență, conservatorismului și traiului lipsit de pretenții a acestor români, învățați cu năcazurile pe care le-au moștenit din tată în fiu.

Studiind ani de zile problema oieritului românesc am constatat felurite lipsuri și multe rele, cari așteaptă să fie îndreptate.

Schimbări radicale trebuiesc făcute în creșterea oilor, fabricarea produselor, valorificarea lor ș. a.

În această privință Uniunea Oierilor a stabilit un program de activitate, care urmărit cu stăruință și perseverență, va schimba mai iute sau mai târziu — de pinde dela înțelegerea oierilor — toată economia de oi de azi și va face din această profesiune un izvor de belșug pentru oierii țării.

Am această nestrămutată convingere, pe care aș dori să o aibă toți oierii.

*) Factorii, cari sunt chemați a face această schimbare sunt oierii și conducătorii țării. Și unii și alții sper, că-și vor face datoria până nu e prea târziu și orice leac zadarnic.

Transformări și înfăptuiri ca cele înscrise în programul Uniunii oierilor nu se fac de azi pe mâine. La toate trebuiește timp și răbdare, pe lângă concursul devotat și nelimitat al tuturor oierilor din țară, oriunde ar fi ei!

Însemnez cu multă satisfacție, că marea majoritate a oierilor a răspuns cu „prezent la datorie“, apelului pe care Uniunea oierilor l-a făcut și face mereu în numele lor și pentru ei.

Comunele din o seamă de județe s'au organizat în Reuniuni, cari prin felul cum au înțeles să activeze merită toată lauda.

Nu pot și nu vreau să ascund adevărul, că parte din oieri nici până azi nu s'au organizat și n'au luat contact cu Uniunea oierilor. Cred, că la mijloc este nu neînțelegerea ci lipsa de cunoștință a cauzei.

Intre oieri sunt o seamă, cari activează frumos, fac propagandă, stăruiesc, se interesează și muncesc cu devotament în interesul general. Aceștia sunt soldații în luptă, cari convinși de dreptatea cauzei ce Uniunea reprezintă nu cruță nimic pentru atingerea scopului asociației. Se impun prin ținuta lor admirației noastre și vor avea mulțumirea de a fi fost în primele rânduri ale luptătorilor, cari au cucerit drepturi pentru oieri.

O redusă parte din oieri stau laoparte și privesc cu nepăsare la sdroaba fraților lor așteptând să culeagă roade de unde n'au muncit. Aceștia sunt din cei, cari așteaptă să vadă ce le face Uniunea, ca apoi să se decidă. Ce cred dânșii, că este Uniunea, nu știu, eu le spun: Uniunea oierilor este o asociație profesională, care cu concursul oierilor și puterea dată de ei activează cu cinste și demnitate pentru binele tuturor.

Ca forța și autoritatea ei să fie cât mai respectate așteaptă ca fiecare oier să o sprijinească în toate inițiativele sale, căci:

Cine sprijinește Uniunea pe sine se sprijinește.

„Drepturile se cuceresc, nu se cerșesc“; iar cuccirile se fac cu soldați devotați, cari știu să execute nu numai să discute.

Vitaminele în laptele dela munte și problema economiei dela munte

de I. Dăncilă.

Dealurile și munții țării noastre au o deosebită însemnătate, nu numai din punct de vedere al pitorescului rar și fermecător al lor, ci mai ales din punct de vedere economic și higienic, reprezentând o avere nebanuită pentru țară.

Rolul munților, cu aerul curat și ozonat al pădurilor de brad, pentru sănătatea și întărirea corpului omenesc, a fost recunoscut din timpurile vechi, dela Greci și Romani.

Calitatea laptelui din regiunea muntoasă și a produselor lui (brânzeturi, unt, etc.) este, — în țările din apus, — recunoscută de toți cetățenii superioară calității celui din regiunea de șes. *Pe piață produsele dela munte sunt mult căutate și totdeauna cu 5—10 Lei la kgr. mai bine plătite.*

Dar chiar și la noi, brânzeturile ce se fabrică din lapte dela munte sau caș dela munte sunt totdeauna mai gustoase și uneori și mai grase.

Clima dela munte și mai ales ierburile aromatice și bogate în substanțe proteice, determină gustul plăcut și calitatea superioară a laptelui și produselor lui din regiunea muntoasă.

E cunoscută faima, pe care o au vitele, ca și brânzeturile din Elveția! Faima această se datorește în întâiul rând climei și pășunilor bune de munte, pe cari le are aproape peste tot această țară.

Aerul curat, cu foarte puține bacterii și mai ales razele solare bogate în raze ultraviolete, ridică calitatea și valoarea laptelui dela munte și a produselor lui.

În compoziția laptelui, de foarte mare însemnătate pentru valoarea lui alimentară, sunt așa numitele *Vitamine*.

Vitaminele sunt niște substanțe a căror compoziție chimică nu se cunoaște încă precis, dar a căror prezență are un important rol (fiziologic) în dezvoltarea organismului. Lipsa lor, mai ales, provoacă anumite boli.

Ele sunt numite cu literele mari dela începutul alfabetului. Se cunoaște până acum vitamina *A*, importantă pentru creștere; vitamina *B*, antineuritică și anti-pelagrică; vitamina *C*, antiscorbutică; vitamina *D*, anti-rachitică; vitamina *E*, necesară reproducției.

Efectul acestor substanțe — vitamine — a căror prezență a fost găsită în cantități mari în laptele dela munte, a fost studiat în legătură cu efectul razelor ultraviolete, de stațiunea *Davos* din Elveția.

Merită să fie amintite două experiențe, una făcută vara, cu lapte muls dela vaci ce au pășunat la înălțimea de 1800—2500 m. și alta făcută iarna, în vale, cu lapte muls dela vaci ce au fost nutrite cu fân făcut la 1500—1800 m. înălțime.

Experiențele lor s'au referit în special la conținutul laptelui în vitamina antirachitică *D* și vitamina antiscorbutică *C*.

S'a găsit, că conținutul în vitamina D al laptelui dela munte, muls dela vaci ce mergeau la pășune, este îndoit față de conținutul în vitamina D al laptelui muls dela vaci trăite în pășunile din vale.

Important este, că această vitamină, ce favorizează creșterea și formarea oaselor, nu este distrusă, chiar după încălzirea laptelui la 130° C. timp de o oră. *Ea se găsește mai ales în untul din lapte, ceea ce înseamnă, că smântâna, untul și brânza dela munte, conțin o cantitate mai mare de vitamina D decât cele dela șes.*

Ceea ce fac lăptăriile mari în țările din apus, prin tratarea laptelui cu raze electrice, pentru a-i ridica conținutul în vitamina *D*, face la noi la munte, mai perfect și ieftin, soarele și natura.

Intre alți învățați, un medic englez, de exemplu, recomandă consumarea untului ca medicament contra gripei, când acesta e provenit din lapte dela vaci, ce au pășunat și trăit la munte. El recomandă aceasta mai ales aceloră, cari nu trăiesc în soare și aer liber.

Strămoșii noștri erau probabil mai sănătoși și pentru că trăiau mai mult în soare, în aer liber și se hrăneau mai ales cu lapte și produse ale lui, provenite dela oile și dela stânila din munte. Și aceasta ar fi o cauză între cele multe.

În America mai ales, unde creșterii copiilor i se dă o mare atenție, se caută să se producă lapte de calitate superioară și bogat mai ales în vitamina D, prin hrănirea vacilor de lapte cu un fel de drojdii, tratate în prealabil cu raze ultraviolete. Lucrul acesta îl face, cum s'a amintit, la noi la munte natura, dacă nu într'un grad așa de mare, atunci sigur mai ieftin!

Prof. Staffe din Viena arată — în lucrarea „Laptele dela munte” — că laptele dela munte este mai gras, conține mai mult calciu, că se păstrează mai mult proaspăt și are o aromă mai plăcută.

Importanța laptelui dela munte, datorită bogăției în vitamina D, este mare, pentru creșterea copiilor și pentru creșterea tineretului animal (viței, miei, etc.)

Când din hrana tineretului lipsește vitamina D suferă formarea scheletului sau se îmbolnăvește de rachitism. Nevoia, pentru vitamina D, este la organisme în vârstă mai mică decât la cele tinere. Vitamina D, influențează și regulează schimbul de săruri și vindecă toate bolile, ce au luat naștere, datorită lipsei de calciu.

Iată, foarte sumar, valoarea alimentară a laptelui și produselor lui pe de o parte, iar pe de alta, ce mare importanță ar trebui să prezinte economia dela munte.

De acest adevăr sunt convinse alte țări și de aceea economia dela munte se bucură acolo de cea mai mare atenție.

Așa, Guvernul Austriei, dă în fiecare an ajutoare și ia măsuri speciale, pentru promovarea economiei dela munte.

Are o școală, la Grabnerhof în Stiria, unde fii de țărani învață purtarea economiei dela munte. Se țin cursuri și se dă explicații asupra tuturor problemelor dela munte.

În *Elveția*, Alpinismul și Turismul a luat un mare avânt, numai în urma înfloririi economiei dela munte.

În *Italia* din 1926, 4 Noembrie, s'a format un birou, care se interesează numai de problemele dela munte.

Dar chiar în *Japonia*, conform legii din 31 Mai 1931, Guvernul Japonez, dă în fiecare an pentru economia dela munte 266.000 yen sau cca 26.600.000 lei.

Dar nu numai guvernele statelor din apus, ci și opinia publică de acolo, este convinsă de calitatea superioară a produselor dela munte și de importanța economiei dela munte, pentru țara respectivă.

Toată lumea întrebă acolo, pe piață, de unt, brânză, miere etc. dela munte și numai când nu găsește de acestea, silit, cumpără produse din o regiune de șes.

La noi, din nefericire, e tocmai invers. Lumea a început să cumpere, aproape numai produse provenite dela țară. Câtă nesocotință!

La aceasta s'a ajuns poate și din cauza fabricării primitive, din cauza lipsei de uniformitate și defectelor fabricării, precum și de lipsa de organizare în desfășurarea produselor dela munte. Produsele dela munte încep să se bucure de un nume, care nu-l merită și cu toate greutatețile și riscul cu cari se produc, din ce în ce, se plătesc tot mai slab.

Așa un kgr. de *Trapist* se plătește cu 50 lei, *Edamer* cu 60 lei, ambele brânză de vacă, pe când brânza de oaie se plătește în cel mai bun caz cu 30—40 lei kgr-mul.

Producția de lapte și derivatele lui, trebuie și la noi la munte, cât mai curând organizată, pentru a produce marfă uniformă și totdeauna bună.

Mediul bun dela munte, procentul mare de grăsime și bogăția în vitamine a laptelui sunt tot atâtea indicii, cari ne spun, căci cu o mică inteligență intervenție a omului, se poate face mult în această regiune.

Brânza și celelalte produse ale laptelui dela munte, n'ar trebui să lipsească de pe nici o masă; Ele trebuie să fie medicamentul nelipsit din fiecare casă.

Trebue făcută evidentă valoarea alimentară a produselor dela munte și trebue făcută în acelaș timp rentabilă ocupațiunea atâtor cetățeni necăjiți din acea regiune.

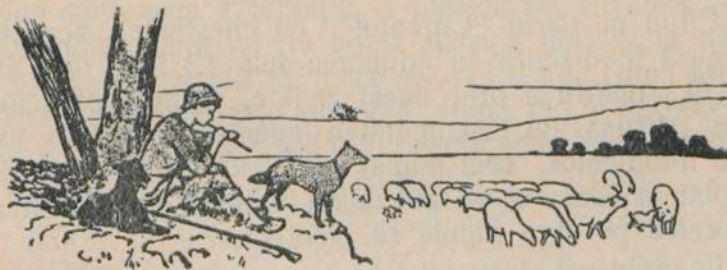
În munții noștri avem un capital nebănuît de valoros, pentru economia națională.

Avem omul priceput crescător de vite și priceput gospodar;

Avem munții cu clima dulce și ierburi aromatice și substanțiale;

Și mai avem un capital nebănuît de însemnat avem laptele de oaie, pe care nu-l mai are un al 2-lea stat în măsură așa de mare.

Toate aceste bine armonizate și exploatate, vor contribui la propășirea elementului românesc din această regiune și vor aduce venite considerabile economiei naționale.

Fondul valorificării și spiritul de solidaritate profesională

Tânăra dar vigoasă noastră societate U. O. prin conducerea sa a lansat în ultimul timp, în urma vitregiei, cu care a fost tratată de Guvern, ideea de a crea un „Fond de valorificare al produselor oierești“.

Natural, o idee foarte frumoasă, o idee care inobilează asociațiunea, punându-o pe un plan moral foarte superior, — acela al ajutorului propriu mutual — ne fiind beneficiara avantajelor legale dar mai ales miluita fondurilor de ajutor, puse la dispoziție de Ministerul Agriculturii, atâtor instituțiuni parazitare. Din punct de vedere al egoismului personal, asociațiunea noastră în urma nesocotirii ei de guvernanți — a procedat foarte energic — și suntem siguri, că așa condusă va ajunge departe și noi vedem foarte aproape timpul când victoria și soarele dreptății noastre va răsări.

Ideea fondului de valorificare — cum am spus — o considerăm ca bine venită, dar ea *trebuie urmărită cu energie și mai ales odată înfăptuită, fondul, trebuie imediat pus în valoare.*

Citim în ziarul „Curentul“, că chestiunea aceasta a fost pusă în discuție în adunarea dela 12 Iulie dela Sibiu a U. O., pentruca prin acest mijloc, fiecare participant să fie pătruns de însemnătatea acestui fond. Un lucru foarte trebuincios, căci numai luminând pe oieri de pașii ce voim ai face, ei ne vor ajuta, fiindcă vor vedea mai bine calea pe care trebuie să mergem.

În problema destinației ce i se va da și mai ales de înțelegerea creerii lui — de o cât mai mare masă de oieri — va depinde desigur succesul ființării acestui fond. Un fond mare va putea pune în valoare toate produsele oierilor, fie prin *cooperatie* — aceasta va fi de dorit — fie acordând credințe necesare, contra garanției mărfii, atunci când voim a cuceri noi debușeuri și mai ales când pe bună dreptate cerem un preț remunerator pe produsele noastre.

Un fond mare deasemenea va putea pune bazele fabricilor de brânzeturi, în câteva centre și chiar a fabricilor de postav și altor industrii alimentare.

Un fond însemnat — într'un ultim cuvânt — ar putea organiza atât producția, cât și desfacerea adaptând calitatea produselor oierilor la cerințele zilnice ale pieții de consumație.

Un fond de valorificare ar domoli mai ales năvala șacalilor și ai beneficiarilor, diurnelor din diferitele comisii și comisii de valorificare, de a nu fura pe nedrept munca oierilor, căci ei vor fi astfel liberi, putând să-și desfacă mărfurile, în condițiuni mulțumitoare și dela egal la egal mai ales cu fabricanții. Încă multe lucruri frumoase am mai putea spune despre acest fond, dar spațiul revistei nepermițându-ne articole prea lungi, vom căuta să arătăm un rău de care suferă toți oierii în general.

Oierii nu au cultivată educația profesională și mai ales le lipsește solidaritatea, adică ajutorul și unirea ce o datorează unuia altuia în caz de nevoie.

Să dau un exemplu, cititorilor noștri din care va eși mai bine ce voim a spune. Acum vreo 7—8 ani, în comuna Vaideeni—Vâlcea, un negustor foarte cinstit de origine sârbească a înființat o fabrică de cașcaval — la munte bine-înțeles — în acest scop a luat și ia de ani de zile laptele a mii de oi cu 4—5 Lei kg. După socoteli sumare acest negustor cumpără anual circa 500.000 kg. lapte á 5 Lei kg. = 2 500.000 Lei din acest lapte el fabrică :

75.000 kg. cașcaval	×	50 Lei kg.	=	3.750.000 Lei
5.000 " urdă	×	20 " "	=	100.000 "
2.000 " unt	×	40 " "	=	80.000 "

In total = 3.930.000 Lei
minus cheltueli 400.000 "

3.530.000 Lei

din care se scoate costul laptelui 2 560.000 "

rămâne beneficiu, pe trei luni de zile de 1.030.000 Lei care ar putea fi incasat tot de oieri, nu ei să obțină de fiecare oaie numai 100—120 Lei pe vară, când iernaticul costă 200—300 Lei de oaie + suhatul etc.

Îată un exemplu foarte dureros care arată unde duce lipsa de educație profesională și mai ales lipsa de solidaritate, de unire frățească nevoie și mai ales *lipsa unui fond de valorificare*. U. O. are rolul în viitor de a îndrepta acest rău, dar nu numai U. O. are această datorie, ci toți oierii conștienți să pună umăr lângă umăr și să se salveze.

În toate comunele dacă ar exista numai cinci oieri de frunte cinstiți și conștienți de rolul lor, lucrurile s'ar îndrepta ca prin farmec. Când fabricantul — străin de cele mai multe ori de neamul nostru — nu-ți dă pe lână un preț convenabil, nu pentru că nu poate ci pentru că te vede pe tine un producător slab și nepregătit, nu-i vinde decât atunci când îți dă prețul convenabil și pentru tine nu numai pentru el. *Când U. O. va spune nu vindem, nimeni nu vinde*. Asta înseamnă solidaritate și cultură profesională, adică să știi ca la nevoie să te unești spre ați scoate maximum de câștig, nu vei fi speculat, când dreptatea e de partea ta și mai ales când de produsul tău consumatorul are absolută nevoie. Numai așa vom putea îndrepta lucrurile, ne mai având nevoie de milogeală pela comisii și paracomisii de valorificare.

Pentru toate acestea se cere însă:

1. Marfă de calitate bună.
2. Preț de vânzare convenabil și cererii și ofertei.
3. Înlăturarea definitivă și totală a intermediarilor dintre consumator și producător.
4. Un credit pentru ajutorul oierilor la nevoie.

Incheiem articolul nostru felicitând pe conducătorii U. O. pentru ideea creerii fondului de valorificare, dar mai ales îi rugăm să recomande cât mai mult la Reuniuni și mai ales să se adreseze preoților și învățătorilor fii și ei înșiși oieri și cu suflete curate, ca împreună cu fruntașii din sat să desvolte și mai ales să aplice marea *școală a unirii și solidarității tuturor oierilor* în fața nevoilor din ce în ce mai grele.

Numai când cel din urmă oier va fi convins de marele adevăr al unirii tuturor și mai ales de a cunoaște

nouile mijloace de luptă contra greutăților momentului, numai atunci străduințele noastre și ale tuturor vor fi încoronate de izbândă.

U. O. până atunci însă i se cere o luptă din ce în ce mai aprigă, și cei ce o conduc nu trebuie să fie numai apostolii ideilor frumoase dar și apostolii înfăptuirilor practice, al căror exemplu va convinge și pe cei mai neîncrezători.

București, Iulie 1936.

Ion L. Apostoloiu

Licențiat al Academiei Comerciale
Cenzor U. O.

Secetă

*Câmpul s'a topit ca scrumul:
De multă vreme n'a plouat.
Fântânile din fundul pământului
De-atâta secetă-au secat.*

*Noi n'am mai văzut de mult
Umblând, cumva, a ploi.
Din soare cade focul, vâlvătăi,
Peste lâna flămânelor oi.*

*Mă doare inima de ele,
In ziua asta arsă și lungă.
Le pasc în colb stropit cu stele
Și le-aduc cu jale 'n strungă.*

*In seară, cumpăna fântânii
Se roagă către cerul sângerând...
Mă 'ntorc dela muls cu gălețile goale
Stropind potecul cu-al lacrimilor rând.*

NICOLAE VONICA

Pagina economică

— În 5 Iulie a. c. s'a sărbătorit în toată țara noastră și în alte 100 de state ziua cooperăției. Prin conferințe și diferite publicații s'a arătat, în această zi, rostul cooperăției și însemnătatea ei pentru ridicarea economică a unei țări.

Țărănimea — mai ales — nu va putea produce, vinde și cumpăra cu preț convenabil, decât când va fi organizată în spirit cooperatist, când va fi organizată din punct de vedere profesional, pentru a produce și vinde în comun și prin oamenii ei.

— Și în acest an Guvernul a elaborat un întreg program, pentru valorificarea grâului. Acest program a fost elaborat de o comisiune numită „Comisariatul Guvernului pentru valorificarea grâului“.

Prin acest plan se asigură un preț minim al grâului. Statul, pentru a evita scăderea și specularea prețului, preia tot disponibilul de grâu care nu s'ar desface pe acest preț minim.

Guvernul a pus în 1933, de exemplu, — prin Banca Națională a României și din disponibilul Creditului Agricol Ipotecar — la dispoziția Comisariatului suma de 900 milioane lei.

Măsurile luate au dat rezultate bune, s'a reușit să se ridice prețul grâului în interior până la 45.000 lei vagonul.

Iată deci o măsură bună a Guvernului care aduce atâția bani agricultorilor producători de grâu și țării în general!

Când ne gândim, că numai *laptele produs la noi în țară într'un an valorează aproape cât grâul*, atunci ne întrebăm, ce măsură ar trebui să ia, pentru a valorifica rentabil produsele îndeletnicirii oierilor noștri laptele, brânza, lâna și mieii? Cât ar progresa și ei, dacă li s'ar pune la dispoziție și lor, numai a 100 parte — adică 9 milioane lei — din ceiace s'a pus la dispoziția Comisariatului pentru valorificarea grâului?!

Până acum se vorbește de export de grâu în *Belgia*. Deasemenea de exportul a 3.950 tone porumb în *Danemarca*, iar alt export se așteaptă să fie trimis în *Albania*.

— *Prețul brânzeturilor*, înregistrează și în această lună o urcare, față de luna trecută și o bună căutare. Așa prețul la telemea, de expl. se urcă dela 20—22 la 26—28 lei Kgr-mul.

Cu toate acestea, brânzeturile de oaie, mai ales, se poate spune, că au încă un preț prea mic comparativ cu cele de vacă.

Untul de oaie se caută puțin și are preț mic.

După cum, luna trecută țara noastră a exportat brânză în Anglia și America, așa se spune, că acum Cooperativa de lăptărie din Tg. Mureș, a exportat 7 vagoane unt pasteurizat în Ungaria, cu frumosul preț de 90 lei Kgr-mul.

— Din 2 în 2 ani sau în timpul din urmă din 3 în 3 ani se ține, în una din capitalele țărilor, *Congresul internațional de lăptărie*, la care iau parte delegații tuturor statelor din lume.

Congresul are de scop să stabilească legături pe terenul științei, și industrializării laptelui, între toate statele, să discute probleme de producție, de prelucrare, de transport, de repartizare, de comerț și de mașini și instalațiuni în legătură cu industria laptelui.

In 1937 dela 22—28 August, se va ține al XI. Congres internațional de lăptărie la Berlin. Statul German, ca și celelalte state, fac de acum mari pregătiri.

Până acum Congresul s'a ținut:

In 1903 la Bruxelles	In 1914 la Berna
In 1905 la Paris	In 1926 la Paris
In 1907 la Haga	In 1928 la Londra
In 1909 la Budapesta	In 1931 la Kopenhaga
In 1911 la Stokholm	In 1934 la Roma și Milan

— Seceratul e aproape pe terminate. Recolta este aproape peste tot bună, câmpul — în urma ultimilor ploii și căldurii suficiente — e foarte bun, atât la țară cât și la munte.

— Fân s'a făcut puțin. Porumbul însă, promite o recoltă abondentă. Călduri mari, spun ziarele că au fost în America. Au murit câteva mii de oameni din cauza căldurii. Deasemenea s'a înregistrat pierderi mari în vite din cauza lipsei de apă și nutreț.

În urma acestui dezastru din America, prețul cerealelor, al animalelor și al produselor animale (lapte, brânzeturi, grăsimi etc.) în Europa, va înregistra iar o mică urcare s'au cel puțin o mai bună căutare.

Se știe că America, în urma secetei din anul trecut, a devenit al 3-lea cumpărător de unt de pe piața Europei. Ceeace a importat deci în ultimii ani, va importa și-n viitor, dacă nu și mai mult.

La 15 Iulie a. c. laptele și derivatele lui aveau următoarele prețuri la București și Cluj:¹⁾

	București		Cluj	
	In mare (En gros)	In mic (En detail)	In mare (En gros)	In mic (En detail)
	1 Kgr. — Lei		1 Kgr. — Lei	
Urdă dulce	28	40	18	28
Telemea	26	38	28	32
Brânză de burduf smân.	—	—	28	36
Brânză de burduf nesmân.	40	56	36	44
Cașcaval de Penteleu .	36	48	36	44
Cașcaval Grecesc . . .	36	48	40	48
Caș de oaie stors . . .	26	36	26	32
Liptau (Vlad)	40	56	38	44
Brânză secuiască cal. I.	—	—	32	36
" " " II.	—	—	24	28
Emental	50-80	60-140	60-90	70-100
Edamer	60	80	60	70
Trapist	48	60	42	46
Unt de vacă	50	60	60	70
Smântână litrul	32	44	38	44
Lapte de vacă	6	8	4	5
Roquefort	300	380	360	400

I. DÂNCILĂ.

¹⁾ Prețurile ne sunt furnizate cu o amabilitate și punctualitate rară și demnă de toată lauda, dela Cluj de DI ION SUCIU AL LUI ION Iorga 3, iar dela București de DI NICOLAE FĂNTĂNĂ str, Regală 3. Ambii mari comercianți de brânzeturi.

li rugăm să primească și pe această cale sincerele și recunoscătoarele noastre mulțumiri. — STÂNA —

Pagina Uniunii Oierilor

Adunarea oierilor ținută la Sibiu în 12 Iulie 1936

În ziua de 12 Iulie s'a ținut la Sibiu o frumoasă adunare a oierilor la care au luat parte reprezentanți din mai multe județe oierești. Și anume: din județul *Mehedintți, Gorj, Vâlcea, Trei-Scaune, Sibiu, Alba, Hunedoara, Arad* și *Tulcea*. Iar oierii din jud. *Cahul* au trimis adunării următoarea telegramă: „*Oierii din județul Cahul aderă la acțiunea d-voastră pentru rezolvarea doleanțelor noastre. Urează izbândă*“. *Rusu Dănilă*.

Scopul acestei adunări a fost discutarea *chestiunii prețului lânii din anul acesta* pe care guvernul l-a fixat fără să țină seamă de cererea Uniunii Oierilor. S'a mai discutat chestiunea dureroasă a *amestecului Sindicatelor Agricole în valorificarea lânii*. De asemenea s'au luat hotărâri importante referitor la înființarea unui *fond de valorificare a produselor oierești*.

După deschiderea adunării dl *Nicolae Muntean* directorul revistei noastre și președintele Uniunii Oierilor, arată celor prezenți cum guvernul n'a vrut să țină seamă de necazurile oierilor nici în anul acesta ci a lăsat ca *Sindicatul Agricole*, cari n'au nimic cu oieritul, împreună cu bancherii fabricilor de postav, să hotărască prețurile lânii după bunul lor plac. În felul acesta *Sindicatul Agricole* câștigă câte 1,50 lei la kgr. de lână de pe spinarea oierilor, iar fabricanții pot cumpăra lâna pe un preț mic. Este o mare nedreptate ce se face oierilor cari ar putea și ar trebui să fie ascultați să-și spună cuvântul și să-și valorifice produsele lor prin propria lor organizație care e *Uniunea Oierilor*. Taxa de 1,50 pe kgr. de lână ar trebui s'o ia *Uniunea Oierilor* care și-ar face un *fond de valorificare* și ajutor al oierilor, înființând școli-stâni, cooperative de desfacere etc.

Vorbind de valorificarea (prețul) brânzei dl *Muntean* arată a dunații o cutie cu brânză de vacă pachetată „*Lica*“

și care costă 360 lei kgr., pe când brânza de oaie în burduf costă numai 25 lei kgr.

În cele din urmă dl președinte al Uniunii stăruiește asupra înființării unui *fond de valorificare* a produselor oierești, prin care oierii s'ar putea ajuta ei înșiși întru îmbunătățirea economiei lor.

Adunarea aprobă propunerea dlui președinte și hotărăște ca fiecare membru al Uniunii să subscrie câte 2 cote (acții) à 500 lei. Se mai discută chestia pagubelor făcute de urși în munți. Adunarea prin dl președinte protestează cu tărie împotriva faptului că guvernul a fixat prețul lânii peste capul oierilor și a îngăduit Sindicatelor Agricole și nu Uniunii Oierilor să valorifice lâna. Acest protest a fost trimis și guvernului.

La discuțiile adunării au luat parte mai mulți delegați de oieri din cari amintim pe următorii: Jianu, Râu-Sadului; Stănușescu, Vaideeni; Ceangă, Covasna; Podariu, Rășinari; Dăncăneț, Râu-Sadului; Bistriceanu, Titerlești; Veștemean, Sadu; Nacea, Bobeni; Vonica, Poiana; Pavelescu, Vaideeni; Nedelcu, Tălmăcel; Crăciun, Râu-Sadului; Brâncoveanu, Râu-Sadului; Șandru, Sadu etc.

Între vorbitori însemnăm deosebit pe oierul Jianu, Râu-Sadului care a cetit o frumoasă cuvântare din care extragem următoarele: „Vedem diferite reduceri pe tren la diferite articole și în diferite sezoane dar de produsele noastre nu e vorba, fie carne, lâna, ori brânză ei au pus taxe mari la abator ca și când oile noastre strică pavajul din oraș. Tariful căilor ferate și abatorul încasează aproape 6 lei la kgr. de carne...”

— — —

O importantă ședință a comitetului Reuniunii Oierilor din Covasna

În ziua de 5 Iulie 1936 comitetul Reuniunii Oierilor din Covasna — *Trei-Scaune*, a ținut o ședință care prin discuțiile avute și hotărârile luate face să ne tresalte inimile de bucurie și nădejde într'un viitor mai bun pentru oieri. Din procesul verbal primit la redacția revistei extragem următoarele:

Mai întâi comitetul dă delegație D-lui Ceangă, secretarul Reuniunii s'o reprezinte la adunarea oierilor din 12 Iulie dela Sibiu. Apoi președintele arată pagubele mari cauzate de urși mai ales la vitele mari. In vara aceasta au fost omorâți 19 cai, 10 vaci și 150 oi. Comitetul cere intervenția la Uniune ca ea să ceară autorităților drept de purtat armă pentru târлаși.

Tot în acea ședință comitetul Reuniunii Oierilor din Covasna a discutat chestia *cumpărării unei mașini de tors lână* pe cont propriu, precum și cumpărarea unui loc pe care să-se zidească fabrica de tors. Pe cale particulară aflăm că s'a hotărât ca pentru cumpărarea mașinilor de tors să-se subscrie de oieri cote (acții) de câte 10 mii lei. La prima adunare a Oierilor din Covasna s'au și subscris 39 cote adică 390 mii lei. Iar unul a promis că atunci când se vor comanda mașinile de tors el va subscrie 15 cote adică 150 mii lei.

Iată un exemplu uimitor de ce poate face unirea oierilor și încrederea în viitorul lor. Dea Domnul ca fiecare Reuniune de oieri să ajungă să înfăptuiască asemenea lucruri frumoase și folositoare. Iar Reuniunii din Covasna îi dorim succes.

Constituirea „Reuniunii Oierilor“ din Titerlești-Mehedinți

In ziua de 2 Martie 1936 s'a constituit „Reuniunea Oierilor“ din comuna *Titerlești* jud. *Mehedinți*, alegându-se următorul comitet de conducere:

Președinte de onoare: Iulian Predescu, prefect

Președinte activ: N. Bistriceanu

Vice-președinte: C. I. Jianu

Secretar: Filip Lăzărescu

Casier: N. Gh. Ciurea

Bibliotecar: Gh. Gr. Frățuțu

Membr i:

Gh. Lăzărescu
Ion Dobrotă

N. M. Moșoiu
Gh. Firiza

Victor Becheru
D. Suci
I. Mureșanu
V. Văideanu

I. I. Ciurică
Gh. Corcoveanu
I. M. Tănăsioiu
N. M. Ploscaru

N. G. Tănăsioiu

Cenzori:

Ion I. T. Crăciun
Gh. N. Bengescu
I. G. Ciurea
N. Mureșanu

Gh. P. Cosma
C. I. Matei
D. Rădoi
N. Racoțanu

TABLOU

de membrii înscrși în Reuniunea oierilor din com. Titerlești-Mehedinți, cu sumele subscrise

Nr. cît.	Numele și Pronumele	Fodatori	Pe viață	Activi	Taxă anuală la activi
1	Iulian Predescu, pref.	5.000			
2	M. Predescu, avocat	5.000			
3	N, Bistriceanu	500			
4	Gh. Lăzărescu	500			
5	I. Dobrotă	500			
6	I. I. Ciurică	500			
7	C. I. Jianu	500			
8	N. G. Ciurea	500			
9	I. G. Ciurea	500			
10	N. G. Tănăsioiu	500			
11	G. N. Bengescu	500			
12	G. Corcoveanu	500			
13	D. Suci	500			
14	Gh. P. Cosma	500			
15	Ion I. T. Crăciun	500			
16	U. Moșoiu	500			
17	D. D. Caraiman	500			
18	Gh. Gr. Fratuțu	500			
19	Gh. Firiza	500			
20	N. M. Ploscaru	500			
21	I. Mureșanu		300		
22	V. Văideanu		300		
23	U. Racoțanu		300		
24	Marin Șendroiu		300		
25	U. I. Cioranu		300		
26	N. Mureșanu		300		

Nr. Ctl.	Numele și pronumele	Fondatori	Pe viață	Activi	Taxă anuală la activi	
27	Ilie Gr. Frățuțu		300			
28	L. S. Corcoveanu		300			
29	L. V. Răuțu		300			
30	D. Rădoi		300			
31	I. V. Danciu		300			
32	Gh. Negrea		300			
33	N. Ivănescu		300			
34	Frusina Bistriceanu		300			
35	N. S. Ploscaru		300			
36	Vasile Frățuțu		300			
37	Ion I. Suci		300			
38	Ilie A. Crăciun		300			
39	Ion Racoțanu		300			
40	Aurel M. Ploscaru		300			
41	N. Firiza		300			
42	Victor C. Jianu		300			
43	Ion C. Jianu		300			
44	Ion Gh. Cosma		300			
45	Gh. Ivănescu		300			
46	Ion Jianu zis Vodă		300			
47	C. I. Matei		300			
48	N. Negrea		300			
49	Ion Șișu		300			
50	N. Brătianu		300			
51	L. D. Crăciun		300			
52	H. G. Bengescu		300			
53	L. P. Filimon		300			
54	Victor Ploscaru	500				
55	Ilie C. Frățuțu		300			
56	Dinu A. Crăciun		300			
57	N. Brânzan		300			
58	Gh. C. Titerlea		300			
59	N. Mihăescu		300			
60	Ilie I. Motea			50	20	
61	Ion Gherghe			50	20	
62	Ilie Racoțan			50	20	
63	Ion Ciupag			50	20	
64	Iovan Bistreanu			50	20	
65	Victor I. V. Ploscaru			50	20	
66	Const. Oprenescu			50	20	
67	Vasile Ciolacu			50	20	
68	Vasile Fimin			50	20	
TOTAL .		19.500	11.400	450	180	31.530

Urăm tinerei Reuniuni spor la lucru spre fericirea membrilor ei.

Circulara trimisă oierilor după adunarea dela 12 Iulie

Uniunea Oierilor din întreaga țară
Poiana-Sibiului

Domnule Președinte,

Adunarea oierilor ținută la 12 Iulie 1936, în orașul Sibiu cu reprezentanți ai tuturor Reuniunilor din țară luând în dezbateră chestia valorificării lânii a hotărât:

Uniunea Oierilor din întreaga țară să nu ia parte în nici un fel de valorificarea lânii, în semn de protest, că nu s'a ținut seamă de justele cereri ale Uniunii cuprinse în memoriul, înaintat la timpul său Onor. Guvern și pentru a nu se creia caz de precedență pentru anii viitori, când s'ar putea obiecționa U. O., că așa cum a putut lucra la valorificarea lânii în anul 1936, în conformitate cu Decretul Regal din acel an, poate și pe viitor și astfel să rămânem pentru totdeauna în situația de sclavi față de inși și instituții cărora Uniunea le contestă dreptul a se amesteca în chestiunile oierești.

Adunarea conștie de drepturile U. O. și de marele rol ce această organizație e chemată să îndeplinească spre binele oierilor și progresul oieritului a hotărât că ori i-se recunoaște dreptatea deplină și atunci i-se dă și toate drepturile, sau nu și în acest caz nu i-se dă nimic, rămânând să luptăm mereu și curajos până la izbânda, care nu poate întârzia!

Nici o târguială nu admitem pe spinarea oierilor și profesiei lor!

Urmarea acestei hotărâri oierii noștri, în special cei cu lână țigae, și-o vor vinde în condițiunile fixate de decretul-lege, sau dacă au posibilitatea direct fabricanților.

Sunt stăruiitor rugați toți oierii noștri, să încunoștiințeze Uniunea de orișice neajunsuri, sau șicane ce li-se vor face eventual, în legătură cu vinderea lânii, căci, dacă U. O.

nu înțelege să ia parte la valorificarea lânii din motivele arătate, se simte obligată să supravegheze și controleze toată această operațiune făcută de alții, sesizând guvernul de toate plângerile oierilor în legătură cu valorificarea lânii.

U. O. va fi mereu la postul de veghe cuprinzând sub aripile-i ocrotitoare pe toți oierii țării!

Privitor la lâna țurcană adunarea a luat la cunoștință, că U. O. are permis să exporteze această calitate și imediat ce U. O. va cunoaște prețurile pe cari străinătatea le va oferi, va începe operațiunea, despre care fapt fiecare Reuniune va fi încunoștiințată la timp.

Pentru cazul începerii operații de export recomandăm Reuniunilor noastre, prin cari se va face cumpărarea, să grijească ca lâna să fie prezentată în condițiuni ireproșabile din toate punctele de vedere, ca astfel să câștigăm piețele streine și încrederea cumpărătorilor, de cari vom avea de bună seamă nevoie și pe viitor.

În cazul, că la primul transport nu se va putea cumpăra toată lâna din comuna oierească, se va cumpăra prin tragere la sorți, așa cum s'a arătat la adunare. Dela sine se înțelege, că în primul rând se va prelua lâna dela membrii reuniunilor.

Se va pune mare grije ca în nici un caz să nu se compromită operația!

Accentuăm, că avem credința, că în timpul cel mai scurt să fim în plăcuta situație de a începe exportul!

Ținuta solidară a majorității oierilor în legătură cu valorificarea lânii, a contribuit la ridicarea prestigiului U. O. și a întărit unitatea oierească.

Cinste se cuvine deci celor, cari înțeleg să stea solidari în jurul steagului desfășurat.

U. O. desabrobă procedul acelor oieri, cari și-au vândut lâna pe „prețul ce se va face“. Li întrebăm: dela cine așteaptă dânșii să le facă acest preț și ce s'ar întâmpla, dacă toți oierii ar face astfel?

Uniunea așteaptă ca pe viitor să nu se mai întâmple asemenea cazuri de trădare a intereselor generale.

În orice chestiune să se ia avizul U. O.

Tot în această adunare s'a hotărât cu multă însuflețire înființarea „fondul pentru valorificarea produse-

lor", al cărui mare rost a fost arătat într'unul din numerele trecute ale revistei „Stâna”.

De însemnătatea lui întru propășirea oieritului sunt convingși toți oierii!

S'a hotărât, ca fiecare oier să se înscrie cu cel puțin o cotă (acție) în valoare de lei 500, cari bani nu sunt pierduți, ci din contră sperăm, să aducă frumos venit subscriitorilor.

„Fondul de valorificare al produselor” este mijlocul prin care se contribuie în absolută măsură la bună starea oierilor și înflorirea oieritului.

Fiecare oier la datorie!

Poiana-Sibiului la 16 Iulie 1936.

Președinte:
Nic. Muntean

Dela oierii din jud. Constanța

Primum la redacția revistei o scrisoare din partea oierilor din comuna *Ciobănița jud. Constanța*. Dăm aici o parte din acea scrisoare:

..., Vă comunicăm domnule președinte și vă rugăm în numele a câteva sate de oieri din Dobrogea a susține cât mai deschis nevoile noastre a economilor de oi, pentru care cerem să ne înscrieți și să contați pe noi ca membri ai Uniunii de sub conducerea d-voastră. Pentruca într'un bloc și buchet cu toții și o familie să ducem la bun sfârșit lupta oierilor.

Mulțumindu-vă de atenția ce ne-o dați nouă moca- nilor din Dobrogea ținem să vă aducem respectoasele noastre mulțumiri.

Ai dumneavoastră devotați

Nicolae și Dumitru Vlad

Ciobănița—Constanța

S'au mai înscris membrii pe viață ai Uniunii Oierilor achitându-și cotizația de câte 300 lei următorii: *Nicolae Nartea* din com. Vale Nr. 283 jud. Sibiu, și *Oprea Salomie* tot din Vale Nr. 182 jud. Sibiu.

DI N. Bistriceanu din com. Titerlești jud. Mehedinți membru fondator al Uniunii Oierilor și-a achitat și rata ultimă din taxa statutară.

— — —

Oieri, subscrieți la fondul de valorificare al produselor voastre! Ajutați-vă singuri!

— — —

Incasările făcute de „**Uniunea Oierilor**” se vor publica într'un număr viitor.

— — —

Cărticica „**Noui Zări pentru Oieri și Oierit**” scrisă de N. Muntean, președintele Uniunii Oierilor nu poate lipsi dela nici un oier!

Cărticica cuprinde programul de luptă al „**Uniunii Oierilor**”, statutul Reuniunilor de oieri, statutul Uniunii și lămuriri de organizare.

Cumpărați-o, cetiți-o și răspândiți-o.

Se poate comanda la Uniune. Costă 20 lei.

Al 2-lea Congres al oierilor!

Atragem atențiunea din timp a tuturor oierilor că al 2-lea Congres oieresc se va ține la Târgul-Jiu în 21 Noembrie 1936, Nici un oier să nu lipsească!

Citim în foaia „**Isus Biruitorul**” din Sibiu: Un berbec cu 350 mii lei a cumpărat Universitatea din Berlin dela deputatul ungar dela noi Aritz Conerth pentru care a plătit în bani de ai noștri 350 mii lei. Berbecul de soi „merinos” a fost cumpărat pentru prăsilă. E desigur cel mai scump berbec din lume.

INFORMAȚIUNI

O asociație a Poinarilor din Cluj

Un grup de Poinari din Cluj au luat frumoasa inițiativă de a înființa o asociație a Poinarilor din Cluj. Revista noastră a primit următorul apel:

Stimate Consătene!

Soarta i-a scris Poinarului, ca din fragedă copilărie să-și caute existența între străini și pe tot globul pământesc, departe pe satul lui și de toți ai lui.

Satul de munte, cu bărbați și femei frumoase, ce a luat naștere — probabil — în vremuri când strămoșii noștri au fost siliți să se retragă din calea barbarilor și neamurilor de altă lege, a crescut așa de mult, încât bieții Poinari n'aveau nici măcar loc să-și așeze o casă de adăpost, dar să mai aibă pământ pe care să-și crească vite sau care să le dea cel puțin hrana de toate zilele.

Și atunci Poinarii noștri, cu credința în Dumnezeu, cu puțină învățătură dela școala din sat și cu o creștere aleasă și inima oțelită de mama dojenitoare, pleca, cel mai târziu la 12 ani, în lume, pentru a-și câștiga traiul!

Până acum 50—60 de ani cei mai mulți plecau la oi, pentru că așa era obiceiul satului și spre oierit aveau Poinarii mare aplicație. Se reîntorceau feciorii doar la cătănie și apoi din an în an și la bătrânețe, în satul lor.

În ultimii 50 de anii, oieritul ne mai aducând tuturor venit ca să poată trăi, mulți se lasă de oi și încep să se ocupe cu comerțul, iar copii încep să fie dații și la meserii, industriei și comerț.

Satele și orașele de dincolo de munți și cele de dincoace, încep să fie presărate, din ce în ce, cu tot mai mulți Poinari comercianți.

Până și în falnica metropolă a trufașilor magnați asupritori de veacuri — în Clujul nostru de azi — se stabilesc și-și înfig rădăcini, unii din cei mai isteți și harnici fii ai comunei noastre, cari azi au devenit mari comercianți și industriași români, ce fac fală țării și românismului.

Pe lângă ei au venit neamuri de ale lor și cunoscuți. Au învățat și ei negustoria, iar cei mici, crescând mari — ca puii — s'au sburătorit și și-au format întreprinderi aparte. Azi, spre fala

Poienii și triumful românismului, Clujul unguresc — de altă dată — este românizat de Poinarii, ai căror strămoși, în vremurile de restriște, au fost alungați de străini în munți. Dumnezeu nu i-a uitat și azi le ajută. Iar ei, drept mulțumire, Celui de Sus și-au dat obolul lor economisit, ca să se clădească cu el lăcaș creștin și românesc de Preamărirea Domnului.¹⁾

Dar numărul Poinarilor, în Cluj, a crescut așa de mult, încât nici cei mai în vârstă nu se mai cunosc, dar să se cunoască între ei copiii lor!

Faptul, că comerțul și industria fixează pe loc, „în afacere“ mulți au rupt aproape și legătura cu satul, izvorul de adăpare și improspătare a virtuților românești și poinărești.

De aceea câțiva Poinari din Cluj, întâlnindu-ne și discutând despre numărul mare de Poinari din acest oraș, de faptul dureros, că mulți dintre noi nici nu ne cunoaștem, că mulți — mai ales tinerii — au rupt legătura complet cu satul, că portul și obiceiurile frumoase poinărești aproape s'au uitat, am hotărât să dăm „chiotul“, să chemăm la o consfătuire pe toți Poinarii — mari și mici — și pe toți cei neam de Poinari, ce se află în Cluj.

La această adunare să ne organizăm într'o „Asociație a Poinarilor din Cluj“, asemănător cum mulți dintre străini au făcut deja.

Correspondentul nostru din Cluj ne comunică următoarele în legătură cu cele de mai sus:

Duminecă, 5 Iulie a. c., s'a ținut în Sala Festivă a Primăriei Cluj, în sala unde pe vremuri se hotărau măsurile de oprimarea românismului, o întrunire a tuturor Poinarilor din Cluj și jur, cu scopul organizării lor într'o Asociație.

Adunarea a decurs cu o însuflețire și elan de neînchipuit. Poinarii din Cluj și jur, prin prezența lor în număr de aproape 200, s'au dovedit demni de numele ce-l poartă.

S'a răscolit acolo trecutul și prezentul nostru românesc și al Poinarilor. Și a fost la un moment dat o scenă impresionantă, când la jumătate din sală, la bărbați și la femei, li s'au umplut ochii de lacrimi de bucurie.

Au trăit momente înălțătoare toți cei prezenți la acea mare întrunire!

¹⁾ Biserica Sf. Nicolae din Cluj, str. Regele Ferdinand s'a clădit cu bani colectați aproape numai dela Poinarii din Cluj.

Adunarea a fost deschisă de Dl Dr. P. Vlad, inițiatorul acestei întruniri și medicul șef al Municipiului Cluj. Președinte de vârstă a fost ales Dl Dumitru Vonica, mare comerciant și industriaș din Cluj.

În cuvinte frumoase și bine simțite, Dl Dr. P. Vlad arată rostul acestei întruniri și propune înființarea unei Asociații a Poinarilor din Cluj.

D-nii Dr. A. Iacob, Părintele Curea și Dr. I. Dăncilă, vorbesc despre rolul Poinarilor în naționalizarea comerțului, despre portul și calitățile Poinarilor, relevând totodată importanța unei Asociații a Poinarilor, din punct de vedere național, cultural, social și economic.

Toți cei prezenți, de comun acord, hotărăsc înființarea „Asociației Poinarilor din Cluj și jur”, cu sediul în Cluj. Asociația are ca membri pe toți Poinarii născuți sau descendenți din Poiana-Sibiului, și cari de prezent sunt stabiliți în Cluj și jur.

Asociația are de scop :

a) Să stabilească, să cultive și să mențină legăturile sufletești, culturale și materiale între Poinarii stabiliți sau veniți vremnic în Cluj ;

b) Să convină cât mai des între ei ;

c) Să formeze caracterele acelea sobre, muncitoare, cinstite și onorabile, ca ale moșilor lor ;

d) Să ajute cu sfatul și materialicește, pe ceice vor să-și înjghebeze o întreprindere comercială sau industrială ;

e) Să mențină și să ridice numele bun de Poinar ;

f) Și să mențină și întărească legăturile sufletești și *economice* cu Poinarii din sat și cu Poinarii de pretutindeni.

Au fost aleși D-nii Dr. Ioan Vlad sen. și Dumitru Vonica, președinți de onoare, iar D-nii Dr. P. Vlad, A. Vonica, I. Mănițiu, Dr. I. Dăncilă, L. Bărbat, M. Oprean, E. Tănase, I. I. Suci, Dumitru Dobrotă, C. Stanciu, I. Fățian, I. Vlad jun., I. Suci, Dumitru Fântână, D-na Vonica și D-na M. Dr. Iacob, ca membrii în comitetul de conducere ; D-nii Ilie Șerb, P. Dobrotă, I. Fântână, I. Ghișe și I. Morariu, membri în comitetul de cenzori.

Ne permitem a exprima și pe această cale laude inițiatorilor, precum și cele mai sincere urări, pentru atingerea țelului național, cultural, social și economic, ce Asociația și l-a propus.

Revistele și ziarele primite la redacție, precum și abonamentele plătite, le vom publica într'un număr viitor.

În zilele de 20—21 Iulie 1936, comuna Poiana-Sibiului a fost pusă, de către Dl judecător Cătană din Săliște, în posesia golurilor de munți: *Sărăcinul mic, Sărăcinul de mijloc, Balul și Băluțul.*

Cetiți și răspândiți revista

„STĂNA“

Din casa nici unui oier să nu lipsească organul de luptă oierească „STĂNA“!

Ziarele cari se ocupă de nevoile oierilor. Ziarele „Curentul“, „Universul“, „Argus“ și „România-Nouă“, susțin interesele noastre oierești, ceea ce ne bucură foarte mult. Au scris despre adunarea din 12 Iulie dela Sibiu și despre valorificarea lânii. Pe încetul lumea vede că avem dreptate în lupta ce ducem.

Dl director al revistei noastre și președinte al Uniunii Oierilor, Nicolae Muntean, își petrece luna August în munți, la Obârșia Lotrului.

Articolele nepublicate vor urma în numerii viitori.

Oierii din toată țara, uniți-vă!

*Pe Români în a lor țară
Neunirea îi omoară.
Unde-i unul nu-i putere
La nevoi și la durere
Unde-s doi puterea crește
Și dușmanul nu sporește.*

Oieri din toată țara, uniți-vă și veniți cu toții la al 2-lea Congres oieresc dela Târgul-Jiu.

Ce mai e nou prin lume?

A plouat pe unde a umblat Petrache Lupu. Pe la sfârșitul lunii Iulie Petrache Lupu dela Maglavit a făcut o călătorie până la București să ceară ajutorul Patriarhului și Regelui pentru mănăstirea dela Maglavit. Dar nefiind Patriarhul la București s'a dus la Sinaia. Aci a fost primit de M. S. Regele. Dela Sinaia s'a dus la Drago-slavele-Muscel la Patriarh. Intorcându-se la Maglavit a fost primit cu entuziasm de o mulțime mare de lume.

Dar lucru minunat a fost că pe unde a trecut Petrache Lupu au căzut ploi abundente. Mai ales pela Dragoslave și Câmpulung, îndată după ce ciobanul din Maglavit a ieșit, dela biserică a început o ploaie mare. După zilele de secetă cumplită ploaia a făcut foarte bine câmpului. Iată că Dumnezeu în multe chipuri arată lumii că acest umil și curat suflet de cioban este alesul Lui prin care chiamă toată sufletele la pocăință. Lumea însă nu vrea să asculte. Anul acesta se duc puțini oameni la Maglavit să asculte glasul Domnului. De s'a plictisit lumea de Maglavit. S'a săturat lumea de minunile dela Maglavit. Dar cei bolnavi mai aleargă cu credință la locu sfânt. Parcă ar fi vremurile de pe urmă. Dumnezeu strigă la oameni cu semne și minuni iar oameni sunt surzi.

Mare revoluție în Spania. De pe la mijlocul lunii Iulie s'a încins în Spania o groaznică revoluție. E un război mare, cu zeci de mii de morți. Se bate și se omoară fără milă spaniolii ei între ei. Războiul se dă între *comuniștii* care au ajuns la putere și au guvernul de partea lor, și *naționaliștii*, care vor să scape țara de prăpădul comunist al jidanilor. Până acum se arată că vor învinge naționaliștii carii au ocupat mai mult de jumătate din Spania și cari au multă armată de partea lor. In curând vor cuceri Madridul, capitala țării și vor alunga pe comuniști din țară.

După cum vedem lupta dintre comuniști și naționaliști e tot mai aprigă în lume.

Ce face lipsa de tovrăășie. Citim în foaia „*Isus Biruito-
rul*“ că recolta de caise și pepeni de la Arad a fost acaparată de
speculanții dela București cari au câștigat dela ea 50 la sută.
Fiind anul acesta puține caise și la Arad fiind o recoltă mai bo-
gată au năvălit speculanții din București cari dând 1 leu mai mult
la Kgr. a dus-o la București cu mare câștig.

Dacă țărani erau uniți și-și vindeau ei recolta la București
se alegeau cu un câștig frumos. Așa au câștigat alții după munca
lor. Iată ce face lipsa de tovrăășie.

Nicolae Vonica

